

تدوین برنامه‌های میان شیوانوروزی

مسائل مهمی است که به بررسی‌های دقیق نیاز دارد. برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به صورت پنج ساله توسط دولت‌ها تدوین و پس از تأیید مجلس شورای اسلامی به مرحله اجرا درمی‌آید. در حال حاضر موضوع تصویب برنامه ششم توسعه یکی از چالش‌های بزرگ نمایندگان مردم به‌شمار می‌رود، برنامه‌ای که همچون ادوار گذشته اثری از ورزش و توجه به آن دیده نمی‌شود. ورزش همان مقوله‌ای مهمی است که در دین مبین اسلام تأکید زیادی بر آن شده و حتی امام راحل و مقام معظم رهبری نیز همواره بر ترویج هر چه بیشتر ورزش تأکید فراوان داشته‌اند. با این حال دولت‌مردان در برنامه ششم توجهی به این تأکیدات نداشتند و حتی وزارت ورزش نیز برای گنجاندن ورزش در این برنامه تلاش جدی نکرده‌است.

در حالی که توجه و گسترش بیشتر ورزش و به ویژه ورزش همگانی در سطح کشور سبب کاهش آسیب‌های اجتماعی خواهد شد. برای روشن شدن ابعاد هر چه بیشتر این بی‌توجهی‌ها به سراغ محمدرضا یزدانی‌خرم رئیس اسبق فدراسیون‌های والیبال و کشتی و یکی از مدیران پیشکسوت ورزش ایران رفتیم.

چرا ورزش در برنامه ششم توسعه جایی ندارد؟

طبق قانون اساسی ورزش برای همه رایگان است و این قانون را همه ارگان‌ها و دستگاه‌ها باید اجرا کنند. شهرداری‌ها، وزارت‌خانه‌ها، بانک‌ها، نهادهای دولتی و حتی خصوصی موظف به ترویج ورزش هستند. هزینه‌های این مسئله را نیز وزارت دارایی متقبل می‌شود. با این حال برخی دستگاه‌های اعتقادی به اجرای این قانون ندارند و حتی شاید مبالغی نیزسبب ترویج ورزش درایقت می‌کنند. برخی دستگاه‌ها می‌خواهند از بحث ورزش در آمدی داشته باشند یا خود کفا شوند که هر دو خلاف قانون است. ورزش در برنامه ششم توسعه نیز گنجانده نشده درحالی که همین ورزش اهرمی است برای مبارزه، کاهش و پیشگیری از بزهکاری، اعتیاد و آسیب‌های اجتماعی و همچنین می‌تواند باعث رشد و ترقی فکری و جسمی افراد جامعه شود. حضرت امام خمینی (ره) بعد از انقلاب اسلامی ورزش را برای همه اقشار جامعه واجب اعلام کردند. اعلام چنین حکمی نشان از اهمیت ورزش دارد به همین دلیل دولت و مجلس باید این موضوع را مدنظر داشته باشند و توجه ویژه‌ای به ورزش کنند. ورزش نقش مهمی در سلامت مردم دارد و این بی‌توجهی‌ها سبب ضایع شدن حق مردم می‌شود به خصوص اقشار کم‌درآمدی که بودجه کافی برای ورزش ندارند.

علت اینکه دولت‌ها توجه کافی به مقوله ورزش ندارند چیست؟ در برنامه‌های قبلی نیز جای خالی ورزش احساس می‌شد.

وزارت ورزش و نمایندگان مجلس به ویژه در کمیسیون

گزارش
سید احمدیان
توجه به برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹ – ۱۳۹۵) در حالی توسط دولت تقدیم مجلس نشده است که به جز مواردی انگشت‌شمار اسمی از ورزش در این لایحه آورده نشده در صورتی که کارشناسان معتقدند باید در این لایحه به بخش ورزش قهرمانی، همگانی و حرفه‌ای توجه بیشتری می‌شد.
پس از برنامه پنجم این دومین برنامه‌ای است که ورزش نقش کم‌رنگی در آن دارد. در برنامه‌های سوم و چهارم توجه نسبتاً خوبی به ورزش شد و بایکسری از احکام قانونی، گشایش‌های مالی و منابع خوبی بخصوص در رابطه با ورزش قهرمانی ایجاد کرد که در نتیجه آن شاهد درخشش ورزشکاران در بازی‌های آسیایی و المپیک بودیم. در برنامه پنجم احکامی ساده درباره حمایت دولت از ورزش قهرمانی و همگانی وجود داشت اما در برنامه ششم مسئله تغییر کرد و بزرگ‌ترین دغدغه آنها حق بخش تلوویزیونی شد که سال‌هاست مورد بحث است و حتی شورای نگهبان هم وارد این موضوع در واحکامی را صادر کرده این احکام نیز در یکی از کمیسیون‌ها رأی نیابرد.

عدم جامعیت در حوزه ورزش

محمود گسوزی، وزیر ورزش و جوانان ۴ شهریور در گفت‌وگویی با برنامه پرورنده رادیو ورزش درباره نقش ورزش در برنامه توسعه گفته است: «برنامه ششم دارای دو بخش است: ۱- کلیات که در آن با تأسی از سند چشم‌انداز مورد تأیید رهبر معظم کشورمان، توسعه ورزش همگانی و قهرمانی مطرح شده است. ۲- جزئیات که شامل برنامه‌های راهبردی دولت است و برنامه پنج‌ساله توسعه ششم را محقق می‌کند که این برنامه استراتژیک در وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک در دسترس استابند قرار می‌گیرد.» در حالی وزیر از توجه به ورزش قهرمانی و ورزش همگانی صحبت کرده بود که بررسی مواد و بندهای برنامه ششم توسعه نشان می‌دهد ورزش بر خلاف برنامه‌های گذشته کم‌ترین نقش را در برنامه ششم توسعه دارد. مسئله‌ای که مرکز پژوهش‌های مجلس هم در گزارشی که درباره بررسی برنامه ششم توسعه آورده است، به آن اشاره کرده است. در گزارش مرکز پژوهش‌ها آمده است: «تربیت بدنی و ورزش به‌عنوان یکی از ارکان توسعه فرهنگی اجتماعی در لایحه‌ارائه شده چندان مورد توجه تدوین‌کنندگان قرار نگرفته است.

فرهنگی باید فعال باشند تا حق جامعه ورزش را بگیرند و جایگاه این مقوله را مشخص کنند. شاید دولت با توجه به گرفتاری‌های زیادی که دارد ورزش را فراموش کند. اگر ارگان‌ها و نهادهای دیگر نیز که در این مسئله ذی‌نفع هستند به ورزش اهمیت لازم را بدهند قطعاً نشاط در جامعه افزایش خواهد یافت. بعد از انقلاب اسلامی به تعدادی که بیمارستان‌های شیک ساختیم متأسفانه ورزشگاه‌های مجهز در شهرهای مختلف ساخته نشده است. اگر هم ساختیم یا کوچک هستند یا با استانداردهای بین‌المللی فاصله دارند. در برخی محلات هم کلنگ ورزشگاه زنده اما در نهایت انبار ساخته‌اند. در صورتی که ورزشگاه تعریف خاص خود را دارد. مقام معظم رهبری سال‌ها پیش به شهردار تهران فرمودند که در همه مناطق تهران ورزشگاه ساخته شود. البته این اتفاق نیفتاده و اگر به فرمایش ایشان توجه می‌شد حالا جامعه سالم داشتیم. به ویژه بانوان ایرانی که با فقر کرتی مواجه هستند. زمانی چه‌جا و به خصوص دختران در حیاط خانه‌ها و مدارس بازی و ورزش می‌کردند ولی حالا در آپارتمان‌های کوچک خیری از ورزش و بازی نیست. مسئولان حتماً باید به دستور رهبری عمل کنند. مطمئن باشید اگر مسئولان همت کنند بودجه لازم نیز فراهم می‌شود.

نقش نمایندگان مردم در گنجاندن ورزش در برنامه ششم توسعه چیست؟
نماینده‌ها نقش مهمی در این زمینه دارند. زمانی که خدا میدانی را برای مدیریت ما فراهم می‌کند باید بر اساس داشته‌هایمان به وظایفمان عمل کنیم. نماینده مجلس

وزرش

سرریس ورزشی، ۸۸۴۹۸۴۳۴

محمدرضا یزدانی‌خرم، رئیس سابق فدراسیون‌های والیبال و کشتی در گفت‌وگو با «جوان»:

بی توجهی برنامه ششم توسعه به ورزش ضایع کردن حق مردم است

نیز اگر به جای رسیدگی به وظایفش به مسائل دیگر توجه کند و وظایفش را به درستی انجام ندهد باید در روز قیامت پاسخگو باشد. کشور ما اسلامی است و مدیران نمی‌توانند بر اساس عقاید خود مدیریت کنند. ذی‌نفع هستند به ورزش اهمیت لازم را بدهند قطعاً نشاط در جامعه افزایش خواهد یافت. بعد از انقلاب اسلامی به تعدادی که بیمارستان‌های شیک ساختیم متأسفانه ورزشگاه‌های مجهز در شهرهای مختلف ساخته نشده است. اگر هم ساختیم یا کوچک هستند یا با استانداردهای بین‌المللی فاصله دارند. در برخی محلات هم کلنگ ورزشگاه زنده اما در نهایت انبار ساخته‌اند. در صورتی که ورزشگاه تعریف خاص خود را دارد. مقام معظم رهبری سال‌ها پیش به شهردار تهران فرمودند که در همه مناطق تهران ورزشگاه ساخته شود. البته این اتفاق نیفتاده و اگر به فرمایش ایشان توجه می‌شد حالا جامعه سالم داشتیم. به ویژه بانوان ایرانی که با فقر کرتی مواجه هستند. زمانی چه‌جا و به خصوص دختران در حیاط خانه‌ها و مدارس بازی و ورزش می‌کردند ولی حالا در آپارتمان‌های کوچک خیری از ورزش و بازی نیست. مسئولان حتماً باید به دستور رهبری عمل کنند. مطمئن باشید اگر مسئولان همت کنند بودجه لازم نیز فراهم می‌شود.

توجه به ورزش چه کمکی در برنامه ششم توسعه مبارزه با اعتیاد که در برنامه ششم توسعه گنجانده شده‌اند، می‌کند؟

ورزش تعریف خاص خود را دارد. در صورتی که هر وقت با ارگان‌ها یا حتی مردم عادی در این باره صحبت می‌کنیم همه فکر می‌کنند ورزش یعنی فوتبال در حالی که در دنیا ورزش جور دیگری تعریف شده است؛ دوومیدانی، ژیمناستیک و شنا ورزش‌های اصلی تمام کشور‌های جهان هستند. در واقع برای داشتن جوانانی سالم می‌بایست این رشته‌های مادر را در سطح کشور توسعه دهیم. فوتبال، والیبال و کشتی جایگاه خود را در سطح قهرمانی دارند ولی باید به ورزش‌های پایه هر چه بیشتر توجه شود. دولت نیز باید بودجه‌ای را برای بنگاه‌های خیریه و نهادهای مسئول تعیین کند تا آن‌ها نیز مشکلات جوانان را تا حدودی برطرف کنند.

تفکیک ورزش همگانی از قهرمانی چه تأثیری در رشد ورزش در سطح جامعه خواهد داشت؟

در دیداری که سال‌ها پیش با مقام معظم رهبری داشتیم ایشان ورزش را به کوهی تشبیه کردند که

ورزش همگانی دامنه و ورزش قهرمانی قله قوه هستند. این نمایشی که در خیابان‌ها به راه می‌انازند و مردم به اصطلاح در خیابان‌ها راه می‌روند و می‌دوند را نمی‌توان ورزش همگانی نامید. باید امکانات و سالن مجهز را برای مردم فراهم کنیم. این مسائل هم خواسته‌هایی نیستند که توانی‌ام از عهدشان بریابییم.

چرا همیشه نگاه‌ها و برنامه ریزی‌ها برای ورزش کودکان است و هیچ وقت مشکلات پیش روی ورزش آسیب‌شناسی نمی‌شود؟

برای پیشرفت و حل مشکلات پیش رو وزیر ورزش باید اتاق فکری درست کند و از تجربیات پیشکسوتان، مدیران اسبق فدراسیون‌ها و روسای پیشین تربیت بدنی استفاده کند نه اینکه بر اساس داشته‌های خودش و دوستاش عمل کند. باید با تشکیل کمیته‌های تخصصی برنامه‌ریزی‌های لازم انجام شود. هر سال افراد جدیدی روی کار می‌آیند و با سلیشه خود مدوریت می‌کنند. شخصاً هر جا مدیریتی در ورزش به من سپرده شد سعی کردم از افرادی فنی‌تر از خودم استفاده کنم در حالی که الان از افراد ضعیف‌تر و حتی کسانی که آشنایی با ورزش ندارند در مدیریت‌ها استفاده می‌شود.

چه توصیه‌ای به مدیران برای توجه هر چه بیشتر به ورزش در برنامه‌های کلان کشور دارید؟

در صورتی که فرمایشات مقام معظم رهبری را در مورد ورزش انجام دهند بسیاری از مشکلات این عرصه حل می‌شود. مطمئن باشید بیمارستان‌ها خلوت‌تر خواهد شد و دیگر مجبور نیستیم برای مبارزه با مشکلات قلبی و عروقی برای کلان‌های خرج کنیم.

می‌شود.» در حالی که ورزشی‌ها امیدوار بودند با قانونی شدن حق پیش، صداسوسیماکلف به پرداخت پول به باشگاه‌های فوتبال شود اما سیداحسان قاضی‌زاده‌هاشمی، نماینده فریمان و عضو کمیسیون تلفیق برنامه ششم توسعه در مجلس شورای اسلامی ۱۱ شهریوربود که اعلام کرد، بند حق پیش را برای منفی مجلس از برنامه ششم توسعه حذف شده است: «موضوع پرداخت حق پیشی تلوویزیونی به ورزش که در برنامه ششم توسعه آمده است در کمیسیون فرهنگی با یک اختلاف رأی نیابرد و این موضوع از پیشنهادهای دولت حذف شد. نمایندگان صداسوسیماکه به جلسه آمدند در آن لحاظ حق پیش دفع کردند. چهار پنج نفر هم از مجموعه ورزش کشور در این جلسه بودند که نتوانستند ادله‌ای قوی داشته باشند.»

انتقاد مجلسی‌ها و مسئولان سابق ورزش

ضعف‌های برنامه ششم توسعه در حوزه ورزش شیب شده تا نمایندگان مجلس و مسئولان سابق ورزش هم نسبت به آن واکنش نشان دهند. مصطفی هاشمی طیار، رئیس سابق سازمان تربیت بدنی و کمیته فنی المپیک در این باره بیان کرد: «دولت باید اولویت‌ها را ببیند سپس به برطرف کردن نیازها بپردازد. در برنامه‌های مختلف دیدگاه‌متمثلوات بوده در برخی از برنامه‌ها به دلایل گوناگون از جمله واقع‌بینانه نبودن، عدم توجه به اصل مسئله، توجه بیش از حد به وضعیت آرمانی و غیرواقعی مملکت نتیجه‌مطلوبی به‌دست نیامده است. ورزش در حقیقت پایه‌ای دارد که توسط سرمایه‌گذاری دولت در آموزش و پرورش شکل می‌گیرد. این سرمایه‌گذاری در درجه اول با نگاه تربیتی و در درجه دوم با نگاه سلامتی در اولویت‌بندی با توجه به بعد قهرمانی انجام می‌شود. آنچه تاکنون در برنامه‌ها نوشته شده است به هیچ وجه برای تربیت بدنی در کشور جایگو نیست و ضمایم پیشنه‌های و تکمیلی هم معمولاً به هیئت دولت به کناری گذاشته می‌شوند.» مهدی هاشمی، رئیس فدراسیون تیراندازی و نماینده سابق مجلس در خصوص نقش ورزش در لایحه برنامه ششم گفت: «این نقش بیشتر بی‌رنگ است تا کم‌رنگ. در حالی که ورزش یک نیاز اساسی برای جامعه است و باید در اختصاص بودجه به آن اهتمام ورزید. نه از باب‌ت اینکه حتماً بودجه‌ای برای ورزش اختصاص داده شود؛ حداقل انتظار ما این است که در این برنامه به استفاده از توان بخش خصوصی تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام یا واگذاری آنها به بخش خصوصی توجه شود.»

چشم‌بستن بر دستاوردهای ورزش

نگاه
دنیا جیدری

اهمیت ورزش، چیزی نیست که بر کسی پوشیده باشد. توجه به ورزش، یعنی توجه به سلامت جامعه و هر جامعه‌ای برای داشتن نیروی انسانی سالم و توانمند، نیازمند توجه ویژه به ورزش است. ورزش، در بسیاری از جوامع جزو اولویت‌ها قرار دارد چراکه علاوه بر ایجاد حس رقابت سالم، اتحاد و همکاری و افزایش تلاش و کوشش و بالا بردن روحیه مردم آن جامعه، سلامت را نیز تضمین می‌کند و بدون شک جامعه‌ای می‌تواند در هر زمینه‌ای روند موفقیت‌آمیزی را داشته باشد که از سلامت کامل برخوردار باشد و افراد آن، نیرو و قوای جسمانی بالایی داشته باشند. یعنی همان ضرب‌المثل قدیمی عقل سالم در بدن سالم است. در واقع می‌توان گفت که سلامت جسمانی هر جامعه‌ای که ورزش می‌تواند تضمین‌کننده آن باشد، به معنای سلامت آن جامعه در مسائل مختلف از جمله اقتصاد و سیاست و فرهنگ و… است. لزوم توجه به ورزش، به قدری حائز اهمیت است که مقام معظم رهبری بارها و بارها در مقاطع مختلف در خصوص آن تأکید کرده: «همه آحاد مردم باید ورزش را جدی بگیرند و آن را برای سلامتی خود یک ضرورت و کار لازم به حساب بیاورند. زیرا جامعه ورزشکار، جامعه‌ای پرتلاش، پرتلاش و زنده خواهد بود و جامعه ما امروز به این طراوت و نشاط نیازمند است.» «وظیفه اصلی دولت و مسئولان ورزش کشور این است که اشتیاق به ورزش و روح ورزشکاری و ورزش خواهی را در مردم زنده کنند.» «به ورزش اهمیت دهید. من بخصوص روی ورزش تأکید می‌کنم. من ورزش را به عنوان یک کار بین‌المللی، نمایشی و هیجانی، در درجه دوم می‌دانم؛ در درجه اول، ورزش برای تقویت سلامت جسم است، که این را برای همه جوانان کشورمان - از زن و مرد - لازم می‌دانم. خود را برای رساندن این بار به منزل آمده کنید. این بار مربوط به شماس‌ت اما باوجود همه این تأکیدها، شاهد هستیم که دولت هیچ جایگاهی برای ورزش در برنامه ششم توسعه در نظر نگرفته است و این بسیار جای تعجب دارد و یادآور این جمله رهبری است که گفته بودند: «ورزش به عنوان یک واکنس در مقابل بسیاری از بیماری‌های اجتماعی هنوز آن گونه که شایسته است مورد توجه نیست.» فعالیت‌های ورزشی موجب کاهش آسیب‌های اجتماعی می‌شود و لزوم توجه به جایگاه ورزش در حفظ و ارتقای سلامت جسم و روح تأثیر به‌سزایی دارد. ضمن اینکه علاوه بر تضمین سلامت جامعه که وهله اول اهمیت قرار دارد، می‌تواند نقش پررنگی در روابط بین‌الملل هر جامعه‌ای بازی کند. در خصوص نقش آفرینی ورزش در مجامع بین‌المللی، می‌توان به دوران تحریم اشاره کرد. به روزهایی که بسیاری از کشورها سعی داشتند ایران را از لحاظ سیاسی، اقتصادی و فرهنگی تحت فشار قرار داده و لای متنگه بگذارند، تیم‌های ورزشی می‌توانستند با حضور در میادین مختلف، پرچم پرافتخار ایران را به اهتزاز درآورده و از تیم‌های ورزشی کشورهای مختلف در خاک ایران پذیرایی کنند. تیم‌های شورهایی که اگر چه از جنبه‌های اقتصادی و فرهنگی و… سدهای محکمی برابر کشورمان ایجاد کرده بودند اما در میادین ورزشی هرگز نتوانستند ایران را به انزوا کشیده و از دور خارج کنند. نه تنها تیم‌های ورزشی کشور با حضور در اقصی نقاط جهان به این تحریم‌ها دهن کجی می‌کردند، که بارها و بارها میزبان رقابت‌های مهم بین‌المللی بودند که خود نشان از بی‌توجهی به تمام تحریم‌هایی بود که سعی می‌شد در خصوص ایران اعمال شود. ورزش، همواره وزنه‌ای قابل اتکا و سنگین برای ایران بوده که زمینه‌ساز افتخاری‌های فراوان آفرینی‌های ایران بوده و بارها و بارها نام پرافتخار کشور را بر سر زبان‌ها انداخته و پرچم سه رنگ و پرافتخار آن را بر فراز آسمان کشورهای دیگر به اهتزاز درآورده است. اما در کمال تأسف، امروز شاهد هستیم که این اهرم کارآمد از سوی دولت به هیچ انگاشته می‌شود و مورد توجه قرار نگرفته است. اهرمی که می‌تواند بعد از تضمین سلامت جامعه و جوانان آن، کاهش آسیب‌های اجتماعی و… نقطه اتکایی باشد برای ایجاد روابط بین‌المللی با کشورهای دنیا. حتی شورهایی که سعی در تخریب ایران و مبارزه با آن دارند. راهی صلح‌آمیز و کم‌خرج که نه فقط می‌تواند شایستگی‌ها و توانایی‌های جامعه و جوانان ایرانی را به رخ بکشد، که می‌تواند فرصتی باشد برای معرفی چهره واقعی کشوری که بسیاری سعی در تخریب آن دارند. اما بعد از ارائه برنامه ششم توسعه و توضیح عدم توجه به جایگاه ورزش در آن، این گونه به نظر می‌رسد که دولت کمترین توجهی به این دستاوردهای مثبت ندارد و نمی‌خواهد از این ابزار مهم و قابل اتکا برای پیشبرد اهداف خود چه در داخل و چه خارج از کشور استفاده لازم را ببرد.

چینی‌ها به دنبال فوتبال، روس‌ها در پی توسعه چهارگانه ورزش

ورزش دغدغه اصلی دولت‌های دنیا

بسیاری معتقدند ورزش و تترین هر کشور است. در اینکه امروز ثابت شده کشورهای جهان نشان دادن توانمندی‌ها و قدرت خود از میدان ورزش بهترین استفاده را

می‌کنند جای هیچ شکی نیست. اما اینکه دولت‌های گوناگون چگونه برای ورزش کشورشان برنامه ریزی می‌کنند و چگونه این و تترین را به بهترین شکل ممکن آماده ارائه به دنیا می‌کنند مسئله مهمی است که باید مورد توجه قرار گیرد.
پیش از این در مطالب متعدد دیده، شنیده و خوانده‌اید که کشورهای صاحب‌نام ورزش دنیا و آنها که در المپیک‌ها و میادین جهانی به راحتی گوی سبقت را از بقیه می‌ربایند با کار پایه‌ای و اساسی در ورزش و تربیت ورزشکاران نخبه از همان دوران ابتدایی تحصیل به این موفقیت بزرگ دست پیدا می‌کنند اما این امر محقق نمی‌شود مگر آنکه دولت‌ها برای چنین طرح‌هایی برنامه‌های مدون و تصویب شده داشته باشند، برنامه‌هایی که در سیاست‌های کلی نظام‌ها تعریف شده و جای هیچ اهمال و کم‌کاری در آنها وجود نداشته باشد.

ورزش در برنامه‌های دول کشورهای چون آمریکا، روسیه، چین، انگلستان، ژاپن، استرالیا و آلمان از جایگاه بسیار معتبر و بالایی برخوردار است چراکه سیاستمداران این کشورها به این باور رسیده‌اند که در کنار رشد اقتصادی، سیاسی، نظامی و اجتماعی باید در زمینه ورزش هم رشد داشته باشند. آن هم با برنامه که اگر در این مسئله موفق بودند به طور قطع در بقیه نیز به توفیق خواهند رسید. برای نمونه دو مورد را بررسی می‌کنیم از متوجه باشیم کشورهای یکی از خود را صاحب و بزرگ دنیای امروز می‌دانند چگونه برای ورزش در برنامه‌های توسعه خود اهمیت قائلند و چگونه برای این مقوله مهم اجتماعی برنامه‌ریزی می‌کنند.

گام مهم برای روس‌ها

دولت روسیه از سال‌ها قبل برنامه توسعه تربیت بدنی و ورزش را در دستور کار خود قرار داده است. روس‌ها به خصوص در سال‌های اخیر اجرای این برنامه را یک گام مهم در توسعه کشورشان قلمداد می‌کنند. دولت‌مردان روس معتقدند تربیت بدنی و ورزش به عنوان یکی از اولویت‌های سیاست دولت، سیاست اجتماعی و به عنوان یک رشته و حوزه باید به رسمیت شناخته شود چون به طور جدی روی کیفیت زندگی مردم اثر دارد. روس‌ها در جهت توسعه ورزش چهار زیرشاخه را تعریف کرده‌اند: ۱- توسعه ورزش دسته‌جمعی ۲- مدیریت صنعتی ورزش ۳- رسیدن به دستاوردهای بزرگ ۴- آمادگی برای برگزاری هر چه بهتر و موفقیت‌آمیز رقابت‌های جام جهانی ۲۰۱۸.

باید توجه داشت که این برنامه از سوی دولت‌مردان کشوری با دقت و حساسیت خاص دنبال می‌شود که همواره در رقابت‌های المپیک و مسابقات جهانی یکی از مدعیان اصلی است اما روس‌ها می‌دانند چنانچه دلخوش به نتایج گذشته باشند و برای توسعه ورزش برنامه نداشته باشند خیلی زود از جمع رقبا فاصله می‌گیرند و می‌بینند و از توسعه خارج می‌شوند.

به دنبال بزرگی در فوتبال

چینی‌ها طی این سال‌ها همه دنیا را به تسخیر خود درآورده‌اند. این روزها جایی از کره خاکی را نمی‌توان یافت که جنس چینی‌ها نداشته باشد حتی صنعتی ترین کشورهای دنیا نیز بازار محصولات چینی است. در ورزش هم چینی‌ها بسیار جلوه هستند به خصوص در رشته‌های المپیک و مدال آور، اما همین چین که همه جا و در همه چیز دیده می‌شود هنوز در یک مقوله نتوانسته کاری از پیش ببرد؛ «فوتبال». عدم موفقیت در برهیا هو ترین، پر حاشیه ترین و پر بیننده ترین و محبوب ترین ورزش دنیا مسئله‌ای است که چینی‌ها در به شدت از آن می‌دهد روی همین مسئله است که دولت چین با یک برنامه ریزی حساب شده در صدد است که فوتبال این کشور را از سایه خارج کند. دولت‌مردان چینی تصمیم گرفته‌اند با اجرای یک برنامه جامع و کاملاً علمی دانشکده فوتبال این کشور را برای تربیت جوانان و دانش‌آموزانی که مقطع دبیرستان را به پایان می‌رسانند تأسیس کنند. آنها می‌خواهند با اجرای این برنامه ۵۰ میلیون فوتبالیست، مربی و داور پرورش دهند. برنامه‌ریزان دولت چین در نظر دارند با اجرای این برنامه تا سال ۲۰۲۰ هزار مدرسه فوتبال و ۴۰ هزار زمین فوتبال در این کشور تأسیس و احداث کنند، آنها می‌خواهند تا سال ۲۰۲۰ در فوتبال دنیا نام بگیرند. ■ ■ ■

نمونه‌هایی که ذکر شد مربوط به دو کشوری است که در ورزش دنیا حرف‌های زیادی برای گفتن داشته و دارند؛ دو کشوری که انبوهی از مدال‌های المپیک و جهانی را توسط ورزشکاران‌شان کسب کرده‌اند اما برای ورزش و ورزشکاران‌شان برنامه‌ریزی می‌کنند آن هم نه از سوی متولیان ورزش که از سوی دولت‌ها و سیاستمدارانی که خوب می‌دانند شرط حیاتی‌شان در دنیای سیاست موفقیت‌های ورزشی و ثمرات خوب و زیاد اجتماعی این مقوله است.